

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1126/2015
24.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.П., због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.П., адвоката Б.К. из С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ЗК 633/14 од 21.04.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 54/15 од 29.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.П., адвоката Б.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ЗК 633/14 од 21.04.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 54/15 од 29.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору ЗК 633/14 од 21.04.2015. године, окривљени Г.П. оглашен је кривим за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци уколико окривљени у току наредне 3-три године од дана правноснажности ове одлуке не изврши друго кривично дело, а окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Виши суд у Сомбору, пресудом Кж1 54/15 од 29.09.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног Г.П., адвоката Б.К. и потврдио пресуду Основног суда у Сомбору број ЗК 633/14 од 21.04.2015. године.

Бранилац окр. Г.П., адв. Б.К., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона, сходно члану 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, члану 439. став 1. тачка 3) ЗКП и члану 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи пресуду Вишег суда у Сомбору Кж1 54/15 од 29.09.2015.

године и уважи жалбу Г.П. и укине првостепену пресуду Основног суда у Сомбору ЗК 633/14 од 21.04.2015. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Г.П., адв. Б.К., је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном првостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка јер је изрека пресуде нејасна и неразумљива у погледу одлуке о казни, пошто из дате формулације произилази да се окривљеном невршењем дела у наредне три године спроводи затворска казна, и у погледу времена извршења дела, које је опредељено као временски интервал иако је обележје дела радња свршеног карактера, као и у погледу навода да је окривљени поступао у својству директора „предузећа“, који термин не познаје ни један позитивно правни пропис и навода да је окривљени „предузео“ предметну робу, те због тога што није конкретно описана радња извршења већ наведен законски текст, што није ближе означено седиште привредног субјекта „П.“ д.о.о. (улица и број) и што није наведено ко су одговорна лица код оштећеног, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Наводима захтева да је изрека пресуде, у погледу довођења у заблуду одговорних лица оштећеног, противречна стању у списима, односно исказу Д.М., јединог одговорног лица у „Х.“ д.о.о., из којег произилази да не терети окривљеног и да окривљени њега ни било кога није могао довести у заблуду, као и да је противречна разлозима пресуде да су издате и бланко потписане и оверене менице, којим радњама је окривљени обезбедио потраживање оштећеног и при томе је привредно друштво које је закључило уговор са оштећеним солвентно, те и наводима захтева да су разлози пресуде о последици дела и насталој штети супротни доказима из којих произилази да је оштећено привредно друштво непостојеће и да је брисано из регистра, бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног у уводу захтева истиче, између осталог, повреду кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 3) ЗКП, а образложење те повреде своди се на оспоравање одлуке о висини казне и с тим у вези оцене суда околности од значаја за ту одлуку, чиме се указује на повреду из члана 441. став 1. ЗКП.

Позивајући се на битне повреде одредаба кривичног поступка, без опредељења о којим тачно повредама је реч, бранилац окривљеног истиче да суд у поновљеном поступку није омогућио окривљеном да се изјасни о оптужном акту, чиме указује на повреду одредбе члана 392. ЗКП, као и да суд није извео доказе које је предложила одбрана (испитивање сведока В.К.) и да није брижљиво

и правилно ценио изведене доказе (пресуда Трговинског суда у Београду П. 3737/08, исказ сведока В.Е.) који указују да се ради о дужничко-поверилачком односу, да је окривљени нудио разна решења за отплату дуга, између осталог улагао лична средства и да није вршио радње које имају обележје кривичног дела, односно да код њега није постојала намера довођења у заблуду друге уговорне стране, те да суд није расправио чињенице да ли је последица и штета уопште настала, а којим наводима бранилац окривљеног оспорава чињенично стање у правноснажној пресуди као погрешно и непотпуно утврђено.

Међутим, повреде закона на које се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.П., као и погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представљају дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног и браниоца окривљеног, па је захтев браниоца окр. Г.П. недозвољен у делу у којем је поднет из тих разлога.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, као и повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а наводима захтева да је суд погрешно применио материјално право јер нису испуњени елементи кривичног дела из члана 238. став 1. тачка 4 КЗ указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, у образложењу захтева бранилац не каже у чему се састоји прекорачење оптужбе, на којим доказима и због чега пресуда није могла бити заснована и на који начин је одлуком којом је окривљени ослобођен од плаћања трошкова кривичног поступка повређен закон, ни која обележја кривичног дела у питању нису садржана у чињеничном опису дела у изреци побијане правноснажне пресуде, па захтев у погледу наведених повреда нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, сходно којој се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење истог.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Г.П. одбацио, у делу у којем је захтев недозвољен применом члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, а у делу у којем захтев нема прописан садржај, применом члана 487. став 1. тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.